

عنوان مقاله:

بررسی مزایا و ابعاد یادگیری مشارکتی در مدارس ابتدایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عصمت حیاتیان - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان هندیجان، خوزستان، ایران

فاطمه نظارت - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان هندیجان، خوزستان، ایران

مهین ناخدا - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان هندیجان، خوزستان، ایران

زیبده احمدزاده - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان هندیجان، خوزستان، ایران

خلاصه مقاله:

یادگیری مشارکتی روشی آموزشی است که در آن دانش آموزان با یکدیگر در گروه های کوچک کار می کنند تا به یک هدف مشترک برسند. این روش در سال های اخیر به طور فزاینده ای در مدارس ابتدایی محبوبیت پیدا کرده است، زیرا فواید متعددی برای دانش آموزان دارد. یادگیری مشارکتی می تواند منجر به افزایش پیشرفت تحصیلی، بهبود مهارت های تفکر انتقادی، و ارتقای مهارت های اجتماعی و عاطفی دانش آموزان شود. در این روش، دانش آموزان با یکدیگر بحث و گفتگو می کنند، ایده ها را به اشتراک می گذارند، و به یکدیگر در حل مشکلات کمک می کنند. این امر به آنها کمک می کند تا مطالب را عمیق تر یاد بگیرند، مهارت های تفکر انتقادی خود را ارتقا دهند، و با دیگران به طور موثر تعامل داشته باشند. یادگیری مشارکتی فقط به معنای قرار دادن دانش آموزان در گروه نیست. این روش دارای ابعاد مختلفی است که باید برای موفقیت آمیز بودن آن در نظر گرفته شوند. برخی از این ابعاد عبارتند از: اندازه گروه، طراحی وظیفه و نقش معلم. بنابراین یادگیری مشارکتی روشی موثر برای آموزش دانش آموزان در مدارس ابتدایی است. این روش می تواند منجر به افزایش پیشرفت تحصیلی، بهبود مهارت های تفکر انتقادی، و ارتقای مهارت های اجتماعی و عاطفی دانش آموزان شود. معلمان با در نظر گرفتن ابعاد مختلف یادگیری مشارکتی می توانند از این روش به طور موثر در کلاس درس خود استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

همبستگی، یادگیری مشارکتی، مدارس ابتدایی، روش آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2027290>

